

بیمه پذیری (قابلیت بیمه شدن)، محدودیت‌ها و گسترش آن

۱- مقدمه:

ترجمه: فاطمه هارونی^۱

ایجاد شده از یک حادثه بیمه شده چه وقت و چگونه قابل جبران می‌باشد، یک ضرورت و پیش شرط برای تجارت بیمه محسوب می‌شود. بیمه‌گر فقط می‌تواند در محدوده بیمه‌پذیری عمل نماید. این محدودیت‌ها نه تنها به واسطه یک ظرفیت بیمه‌ای محدود بلکه بواسطه دیگر پارامترها نیز تعریف می‌شود. بعضی از این پارامترها در خصوص محدودیت‌های عرضه می‌باشند خواه به صورت اجباری

بخش بیمه بطور دائم مجبور به بازنگری روش عمل و عکس‌العمل سازوکارهای خود می‌باشد که پس از هر گونه خسارت بزرگ فاجعه آمیز، این امر ضرورت بیشتری می‌یابد. متأسفانه حمله تروریستی ۱۱ سپتامبر که تمام جامعه آمریکا را اندوهگین کرد نیز مؤکد این امر

و یا به صورت محدودیت‌های قانونی، عدم توانایی در قیمت‌گذاری بیمه‌ای به روش اقتصادی ثابت و همچنین ناتوانی در ایجاد راه‌حل‌های مناسب انتقال ریسک. محدودیت‌های بیمه‌پذیری به واسطه نیاز به کنترل مشکلات

می‌باشد. وقتی چنین خسارات مالی مهمی بازار بیمه را تحت تأثیر قرار می‌دهد، در واقع حدود توانایی شرکت‌های بیمه برای جذب خطرات بزرگ مورد آزمون قرار می‌گیرد. به دلیل کمبود منابع مالی (شرایط مالی) ممکن

و مسائل مرتبط با اطلاعات نامتقارن به ویژه مخاطرات اخلاقی و انتخاب معکوس در شرایط اقتصادی تحمیل می‌شوند. موضوع دیگر این است که سطح عدم اطمینان ممکن است آنچنان زیاد شود که بطور مستقل قابل کنترل نباشد.

درک بهتر از جایگاه این محدودیت‌های بیمه‌پذیری بسیار اساسی می‌باشد. این مسأله که چگونه ممکن است بتوانیم محدودیت‌ها را تحت کنترل قرار دهیم یعنی آنها را

است بسیاری از شرکت‌ها در هر زمان بیمه‌نامه‌های تحت شرایط خاص را فسخ نمایند. این اساسی‌ترین مسأله می‌باشد زیرا وقوع زیان‌های بزرگ مالی می‌تواند چشم‌انداز ریسک را بطور سریع و اساسی تغییر دهد تا جایی که ارزیابی ریسک بسیار دشوار گردد. پی بردن به تکرار و شدت بالقوه یک خسارت و اینکه خسارت

۱. کارشناس مدیریت بیمه

که در محدوده خودش عمل می‌کند، کانون فعالیت‌های بیمه‌ای محسوب شود. بیمه شیوه‌ایی را برای اشخاص فراهم می‌آورد تا وجوهشان در حالت‌های مختلف قابل دسترس باشد یعنی در واقع شیوه هموارسازی دارایی‌ها در گذر زمان می‌باشد. بیمه‌گذار با پرداخت حق بیمه و کاهش دارایی جاری‌اش در صورت وقوع حادثه مبلغ خسارت خود را از شرکت بیمه دریافت می‌کند که قطعاً میزان پول پرداختی توسط شرکت بیمه با میزان پرداختی توسط بیمه شده برابر نمی‌باشد. تعاریف گوناگونی در مورد مفهوم بیمه‌پذیری در ادبیات وجود دارد. باروش برلاینر^۲ (۱۹۸۲) در کتاب خود در مورد حد بیمه‌پذیری ریسک بر روی ضوابط و معیارهایی که شرکت‌های بیمه بر اساس آن می‌توانند پیشنهادات آتی را برای پوشش یک ریسک خاص تعیین کنند بحث می‌کند. این ضوابط عمدتاً در مورد بخش عرضه می‌باشد.

سایر افراد (مثلاً هولسبور^۳، ۱۹۹۵) بیمه‌پذیری را به عنوان موقعیتی تعریف می‌کنند که بیمه‌گذار می‌تواند پوشش مورد نیازش را برای آن خریداری کند. این تعریف بر مباحث بخش تقاضا متمرکز می‌باشد. از نقطه نظر آماری یک ریسک زمانی به عنوان ریسک بیمه‌پذیر مطرح خواهد شد که قانون اعداد بزرگ در آن کاربرد داشته باشد، بطور مثال زمانی که حداکثر خسارت بالقوه خیلی بزرگ و یا وسیع نباشد و نیز وقتی که ریسک‌ها بسیار بهم پیوسته و در ارتباط با یکدیگر نباشد. بر اساس این تعریف: ریسک هنگامی بیمه‌پذیر می‌باشد که سازمان

2. Baruch Berliner
3. Holsbore

به عقب برانیم تا بازده سیستم اقتصادی افزایش یابد نیز حائز اهمیت بسیار است. در مورد خطرات فاجعه آمیز طبیعی سازوکارهای جدیدی نظیر اختیار معامله اوراق قرضه خطرات فاجعه آمیز^۱ بکار گرفته شده‌اند که به افزایش ظرفیت عمومی کمک می‌کنند.

۲- بیمه‌پذیری (قابلیت بیمه شدن):

ماهیت بیمه، انتقال ریسک در جامعه می‌باشد که تقسیم ریسک این کار را انجام می‌دهد. تقسیم ریسک اساساً برای کارآفرینی ضروری می‌باشد. به خوبی آشکار است که بدون تقسیم ریسک ساخت آسمان خراش و یا دیگر پروژه‌های بزرگ غیرممکن است. چه کسی می‌تواند ریسک‌های بالا را به خودی خود متحمل شود؟ بدون پوشش مناسب ریسک، توسعه اقتصاد مدرن بسیار متفاوت از آنچه اکنون می‌باشد خواهد گردید. متحمل شدن ریسک مربوط به سرمایه‌گذاری به تنهایی بر تولید، کار و نهایتاً رشد تأثیر می‌گذارد. حوادث جاری که در آمریکا اتفاق افتاد مثال کامل این نکته می‌باشد. موارد تأثیرهای معکوس اقتصادی بر شرکت‌های خصوصی که به دلیل فقدان یا بالا بودن قیمت پوشش برای حوادث مرتبط با تروریسم ایجاد شده با تمدید بیمه‌نامه‌ها نمود بیشتر و بیشتری نمود پیدا می‌کند. چند مثال از لغو پروژه‌های بزرگ به خصوص در مورد اموال غیرمنقول که با کمبود پوشش تروریسم روبرو هستند، به عنوان یک عامل از اصل مشارکت ذکر می‌شوند. بیمه‌پذیری همانقدر که ساده و واضح به نظر می‌رسد می‌تواند تا زمانی

1. Cat Option

انتقال ریسک در یک بازار خصوصی بتواند سازماندهی این ساختار در فضای تواتر و شدت می‌باشد.

۱-۲- چارچوب بیمه‌پذیری:

همانطور که قبلاً اشاره کردیم لازمه بیمه این است که زیان‌ها ویژگی احتمالی بودن داشته باشند. اگر وقوع زیان برای یک شخص در یک دوره خاص قطعی باشد راه حل موجود در این شرایط بیمه نخواهد بود. از طرف دیگر حوادث با تواتر بسیار پایین به ندرت قابل بیمه شدن می‌باشد. همانطور که احتمال وقوع حوادث بسیار پایین می‌باشد داده‌های گذشته ممکن است ضعیف و ناچیز باشد و یا اصلاً وجود نداشته باشد که در این صورت ارزیابی ریسک و یا مدل‌سازی ریسک بسیار مشکل می‌باشد، بیمه کردن زمین لرزه در نواحی که در معرض ریسک نمی‌باشد ممکن است مثالی از چنین ریسکی تلقی شود. لازمه بیمه همچنین این است که شدت و زیان بالقوه یا مبلغ بیمه شده خیلی کم و پایین نباشد، بطور مثال بیمه کردن یک چتر و یا توپ تنیس مقرون به صرفه نمی‌باشد و هزینه‌های انتقال ایجاد شده از طریق سازوکار تقسیم ریسک بسیار بالا می‌باشد. در نهایت، چهارمین وضعیت در ارتباط با وقوع حوادث با نتایج مالی هنگفت می‌باشد. بیمه کردن ریسک سیاره بزرگی مثل زمین بسیار نادرست است حتی بالا بردن ظرفیت مورد نیاز در مورد ریسک‌های قابل اندازه‌گیری نیز تقریباً غیرممکن است. ما باید این مسئله را درک کنیم که تمام دنیا قابل بیمه شدن نمی‌باشد و فقط قسمتهای کوچک و محدودی قابل بیمه شدن می‌باشد. زمانی که همه این محدودیت‌ها (اشاره شده در بالا) برطرف گردد ساختار بیمه‌پذیری که در

شود، بطوری که بیمه‌گذار بتواند پوشش مورد نیازش را در برابر نتایج زیانبار خسارات مالی که ناشی از وقایع غیر قابل پیش‌بینی می‌باشند بدست آورد. در زمینه عرضه باید پیش از آنکه بیمه‌گران در مقابل حوادث غیرقطعی پوششی ارائه کنند دو شرط زیر وجود داشته باشد:

شرط اول، توانایی شناسایی و تعیین کمیت، یا تخمین شانس وقوع حادثه می‌باشد و شرط دوم، توانایی تعیین حق بیمه برای هر مشتری بالقوه و یا گروهی از مشتریان می‌باشد. اگر هر دو شرط محقق شود ریسک به عنوان یک ریسک بیمه‌پذیر در نظر گرفته می‌شود. هنوز ممکن است بیمه‌گران برای این ریسک پوشش ارائه نکنند همانطور که ممکن است تعیین یک نرخ با وجود تقاضا و درآمد کافی برای پوشش عوامل سربار و هزینه‌های خسارتی و ایجاد سود خالص مثبت غیرممکن باشد. اگر در یک محیط اقتصادی مصرف‌کنندگان و عرضه‌کنندگان بیمه بتوانند از یک انتقال ریسک متقابل و مؤثر استفاده کنند بازار بیمه ایجاد خواهد شد. برای شناسایی ریسک، تخمین باید در ارتباط با تواتر وقوع حوادث و وسعت زیان‌های متحمل شده باشد. در چنین تخمین‌هایی از داده‌های گذشته مربوط به حوادث قبل و تحلیل‌های علمی در رابطه با آنچه که احتمال وقوع دارد استفاده می‌شود. بسته به تواتر و شدت زیان بالقوه بعضی از ریسک‌ها قابل بیمه شدن نیست و یا ارزش بیمه شدن ندارند. لازمه موجودیت بیمه یک ساختار برای یک عملکرد مؤثر می‌باشد. در بخش بعدی هدف ما تعریف

شدت و تواتر توصیف می‌شود را می‌توان تعریف کرد.

۲-۲- موانع بیمه‌پذیری:

با مشخص شدن ریسک‌ها، بیمه‌گر می‌باید قیمت ریسکی را که تحت پوشش قرار می‌دهد تعیین کند. وی نیاز دارد تا مشخص کند که چه حق بیمه‌ای دریافت کند که برای او سودآور باشد. عواملی وجود دارند که در تعیین میزان حق بیمه دریافتی توسط شرکت‌ها نقش مهمی ایفا می‌کنند. به خصوص حدود بیمه‌پذیری در شرایط اقتصادی با توجه به نیاز به کنترل مخاطرات اخلاقی و مسائل و مشکلات ناشی از انتخاب نادرست تعیین می‌شوند. مخاطرات اخلاقی یک پدیده آشنا برای همه بیمه‌گران می‌باشد که رفتار یک بیمه‌شده به آسانی به دلیل دارا بودن بیمه تغییر می‌کند. مخاطرات اخلاقی می‌تواند قبل و یا بعد از وقوع خسارت واقع شود. مخاطرات اخلاقی قبل از وقوع خسارت به این حقیقت بستگی دارد که ریسک کاملاً بیمه شده باشد. در این صورت انگیزه بیمه شده برای جلوگیری از وقوع خسارت کمتر می‌شود. بنابراین بخاطر این تغییرات رفتاری امکان یا شدت خطرات بالقوه شروع به افزایش می‌کند بطوری که حق بیمه بسیار کم خواهد بود. اگر نتوان بطور صحیح از مخاطرات اخلاقی جلوگیری نمود، یک ریسک در واقع غیرقابل بیمه شدن می‌شود. در نهایت هر بیمه‌ای نامطلوب خواهد بود به دلیل اینکه ریسک حوادث در نتیجه دسترسی داشتن به بیمه افزایش می‌یابد. این حقیقت که بیمه مسئولیت در بسیاری از کشورهای اروپای غربی تا قرن نوزدهم و در کشور شوروی سابق تا سال‌های

اخیر مجاز نبود، نتیجه منطقی این مشکل بوده است.

تکنیک‌هایی که به شرکت بیمه اجازه می‌دهد در برابر

مخاطرات اخلاقی شناخته شده مبارزه کند عبارتند از:

- ۱- ایجاد حق بیمه با توجه به فعالیت‌های پیشگیرانه
 - ۲- بررسی فعالیت‌های پیشگیرانه تا حد امکان
 - ۳- در نظر گرفتن فرانشیز که باعث می‌شود بیمه‌گذار فعالیت‌های پیشگیرانه را گسترش دهد.
- وقوع مخاطرات اخلاقی بعد از بیمه شدن منجر به افزایش ادعای خسارت می‌گردد. برای مثال در زمینه پزشکی مراجعه بیش از حد به دکتر، بستری شدن‌های طولانی و روش‌های معالجه پرهزینه از این نمونه می‌باشند.
- بدیهی است افزایش مخاطرات اخلاقی بعد از انجام بیمه می‌تواند قراردادهای بیمه را زیانده نشان دهد و یا ریسک غیرقابل بیمه شدن گردد. مشکلی که در این جا وجود دارد، دادن انگیزه به بیمه‌گذار می‌باشد که زیانهای واقعی را گزارش نمایند. پدیده انتخاب معکوس موجب می‌شود که یک بیمه‌گذار به دلیل اینکه اطلاعات مناسبی در مورد ریسکی که توسط یک گروه بیمه شده فراهم می‌شود ندارد، قادر نباشد بطور مناسب بین حق بیمه‌ها تفکیک قائل شود. این یعنی اینکه بیمه برای ریسک‌های خوب گران است و بیمه‌گر را با ریسک‌های بد رها می‌کند، بنابراین عدم بیمه‌پذیری ایجاد می‌گردد. مسئله از این حقیقت ناشی می‌شود که اطلاعات همیشه بطور مساوی بین گروه‌ها توزیع نمی‌شود. از نظر بیمه‌گر نکته، بدست آوردن اطلاعات به منظور ارائه تکنیک‌های مناسب می‌باشد. بنابراین او می‌تواند گروه ریسک‌ها را

قابل بیمه شدن می‌باشند اما اگر ریسک‌ها در خارج از محدوده بیمه‌پذیری واقع شده باشند غیرقابل بیمه شدن در نظر گرفته می‌شوند.

چهار دستورالعمل اساسی راجع به اینکه چگونه می‌توان محدودیت‌های بیمه‌پذیری را گسترده‌تر کرد و یا چگونه می‌توان حد (دامنه) بیمه‌پذیری ریسک‌ها را افزایش داد، در زیر بیان نموده‌ایم.

۱- ریسک‌هایی که بالاتر از آستانه شدت بالا قرار دارند:

طبیعی‌ترین راه حل برای افزایش ظرفیت، افزایش حق بیمه‌ها به منظور داشتن ذخیره کافی است. همانطور که قبلاً گفته شد ممکن است هرگز قراردادی که گروه زیادی از مردم را در بر بگیرد مهیا نشود. راه حل دیگر که شامل بازارهای خصوصی برای افزایش ظرفیت جهت حوادث با شدت بالا و اغلب با تواتر کم می‌باشد، در نظر گرفتن اوراق قرضه خطرات فاجعه‌آمیز است. چنین اوراقی جزء اوراق بهادار صادر شده توسط شرکت‌های بیمه مستقیم و یا بیمه‌گران اتکایی می‌باشد. با توجه به این واقعیت که اگر حوادث فاجعه‌آمیز اتفاق بیفتد شرکت بیمه می‌تواند از وجوه نقد حاصل از فروش این اوراق برای پرداخت ریسک بیمه شده استفاده کند، در این صورت شرکت بیمه از برگرداندن یا بازپرداخت اوراق قرضه قانونی معاف می‌شود.

روش دیگر برای توسعه میزان ظرفیت در دسترس بخش خصوصی، فعالیت به عنوان بیمه‌گر نهایی می‌باشد، بجای توسعه آستانه بیمه‌پذیری یا حد آستانه، استراتژی

تا حد امکان تعریف کند و طبق آن حق بیمه‌ها را تثبیت کند.

عامل دیگر مفهوم ابهام می‌باشد که مرتبط با مشکل اطلاعات است و باعث محدود کردن بیمه‌پذیری می‌شود. همانطور که قبلاً اشاره کردیم مثالهای زیادی وجود دارد که در آنها متغیر تصادفی که ریسک را توصیف می‌کند فاقد توزیع احتمال می‌باشد. این عامل اساساً بخاطر نبود اطلاعات گذشته یا دانش علمی ناقص می‌باشد. بخاطر کمبود اطلاعات محاسبه حق بیمه‌ها تقریباً غیرممکن می‌شود. از نقطه نظر بخش تقاضا ادبیات وسیعی در ارتباط با موضوع مخالفت یا ابهام وجود دارد. از نقطه نظر بخش عرضه، ابهام منجر به تخمین غلط ریسک می‌شود. بنابراین هرچه عدم اطمینان در مورد احتمال زیان و بزرگی آن بیشتر باشد حق بیمه بیشتری هم مطالبه خواهد شد. همانطور که طی یکسری مطالبات تجربی نشان داده شده است متخصصان آمار بیمه و بیمه‌گران به نحوی از ابهام گریزانند که تمایل دارند حق بیمه بیشتری را برای ریسک‌های مبهم نسبت به ریسک‌هایی که به خوبی شناسایی شده‌اند دریافت کنند. در نهایت بسیار حائز اهمیت می‌باشد که بیمه نیز بواسطه قاعده و محدودیت‌های قانونی، اجباری می‌باشد.

۲-۳- تغییر حد بیمه‌پذیری:

پس از اینکه حد بیمه‌پذیری تعریف شد این سؤال پیش می‌آید که چگونه می‌توان با مشکلاتی که توسط حد بیمه‌پذیری ایجاد می‌شود مبارزه کرد. همانطور که قبلاً ساختار بیمه‌پذیری توضیح داده شد، ریسک‌ها

نهایی می‌تواند در ساختار خود بیمه‌گری متمرکز گردد. **۲- ریسک‌هایی که پائین‌تر از آستانه شدت پایین قرار دارند:**

ایده‌ای که این ریسک‌ها را قابل بیمه شدن می‌سازد عبارت است از کاهش هزینه‌های انتقال. این کار می‌تواند اساساً از طریق منافع ناشی از کارایی اقتصادی در ارائه راه حل بیمه‌ای انجام شود یعنی صرفه‌جویی‌های ناشی از مقیاس، افزایش رقابت، کاهش هزینه‌های سربار و غیره. **۳- ریسک‌هایی که بالاتر از آستانه تواتر بالا قرار دارند:**

راه حل موجود، کاهش تواتر تا پائین‌تر از آستانه بیمه‌پذیری از طریق فعالیت‌های پیشگیرانه می‌باشد (یعنی فعالیت‌هایی که احتمال زیان را در صورت وقوع کاهش می‌دهد).

راه حل عمده دیگر می‌تواند فراهم کردن پوشش فقط تحت رویداد معین و یا ترکیب با حوادث دیگر (حوادث عامل) باشد.

۴- ریسک‌هایی که پائین‌تر از آستانه تواتر پائین قرار دارند:

یکی از راه‌های بیمه کردن این حوادث، متمرکز کردن آنها توسط حوادث با تواتر پائین می‌باشد برای مثال بیمه طوفان معمولاً در قرارداد وجود دارد حتی اگر اتومبیل فقط در مناطقی استفاده شود که احتمال وقوع طوفان در آن وجود نداشته باشد.

بیمه مجدد و آخرین حربه بیمه‌گر:

در هنگام وقوع حوادث خاص و هنگامی که یک گروه بزرگی از مردم در برابر خطرات بیمه نشده قرار می‌گیرند،

به آنها از طریق وجوه دولتی کمک می‌شود که دولت نقش بیمه‌گر نهایی را بازی می‌کند. مداخله دولت در فراهم کردن پوشش برای قربانیان حوادث فاجعه آمیز از دو طریق صورت می‌گیرد: اول از طریق سرشکن کردن بار مالی حوادث فاجعه آمیز در طول زمان و دوم فراهم کردن امکانات جبران غرامت از طریق کمک‌های مردمی. در این روش مداخله بیمه‌گر نهایی به ایجاد یک بازار احتمالی در اولین مکان و یا گسترش میزان ظرفیت قابل دسترس در بخش خصوصی کمک می‌کند.

ادغام بیمه‌گران نهایی!

به دنبال حوادثی با احتمال وقوع پائین و شدت بالا، بیشتر کشورها صندوقی با پشتوانه دولتی ایجاد کرده‌اند. این مورد عمدتاً برای پوشش ریسک‌های فاجعه آمیز طبیعی و پوشش ریسک تروریسم می‌باشد. عموماً چنین صندوق‌هایی از ظرفیت‌های خصوصی با مبالغ معین تشکیل می‌شوند و از طریق ضمانت‌های دولتی و سازوکارهای عمومی دیگر حمایت می‌شوند. بیشتر دولت‌ها در اتحادیه اروپا از جمله فرانسه، اسپانیا و انگلیس چنین سیستم‌هایی را اجرا کرده‌اند.

همانطور که قبلاً اشاره شد یکی از راه‌های گسترش حد بیمه‌پذیری، گسترش میزان ظرفیت خصوصی می‌باشد. این کار می‌تواند به چند طریق انجام شود که بخشی از آن در بخش اول مقاله حاضر توضیح داده شد.

راه حل دیگر، افزایش ظرفیت‌های عمومی یا ضمانت‌ها توسط ادغام بیمه‌گران مختلف نهایی می‌باشد. راهی که

ما در این بخش برای بحث انتخاب کرده‌ایم، تمرکز روی اتحادیه‌ای از بیمه‌گران متحد اروپا و یا بیمه‌گر آخر می‌باشد. در واقع شگفت‌آور است که چگونه در دنیا این امکان هنوز می‌تواند وجود داشته باشد که یک شرکت به تنهایی با سرمایه صاحبانش، کارکنانش، مشتریان و حامیان مستقل در بسیاری از کشورها فعالیت نماید در حالی که در همان زمان بسیاری از شرکتهای بیمه و بیمه‌های اتکایی در کشورهای مختلف فعال می‌باشند؟

بجای داشتن یک ضمانت و پشتوانه دولتی برای هر کشور، ایده‌ای برای توسعه یک صندوق حمایتی اتحادیه اروپا برای ریسک‌های با شدت بالا و تواتر کم می‌تواند وجود داشته باشد. بنابراین پایین‌تر از مبالغ مالی معین، صندوق از سوی ظرفیتهای خصوصی حمایت می‌شود، بواسطه بیمه‌گران مستقیم یا سیستم صندوق اروپا^۱ و بالاتر از آن میزان بوسیله صندوق بیمه‌گران نهایی اتحادیه اروپا (دولت‌ها، کشورها) حمایت می‌شود.

با یک مثال ساده، نشان می‌دهیم که بیمه‌گران نهایی صندوق بسته به ارتباط بین ریسک و قانون تقسیم ریسک ممکن است بار مالی حوادث فاجعه‌آمیز دولتها را سبک‌تر کنند، صندوق ریسک نه تنها ظرفیت قابل دسترس را افزایش می‌دهد بلکه همچنین ممکن است ریسک موجود برای اعضای صندوق را با کاهش حد بیمه‌پذیری بکاهد.

دوماً، هدف ما تأکید بر مزایای صندوق مشترک بیمه‌گران در افزایش ظرفیت پوشش حوادث با تواتر پایین و شدت بالا می‌باشد و حق بیمه‌های تکمیلی باعث تغییر این تحلیل نخواهد شد.

زیان مورد انتظار:

زیان مورد انتظار هر عضو با کاهش سهم خطر تحت پوشش اعضا و همچنین با کاهش تعداد خطرات موجود در صندوق مشترک کاهش می‌یابد.

این قضیه به سادگی نشان می‌دهد که تنها ساختار بهینه پارتو^۲ موجود بر اساس زیان مورد انتظار، در واقع تقسیم متناسب خطر تحت حمایت اعضای صندوق به تعداد خطر صندوق می‌باشد. در چنین شرایطی، زیان مورد انتظار برای تمام بیمه‌گران یکسان خواهد ماند. در غیر اینصورت حداقل یکی از اعضا دارای زیان مورد انتظار بزرگتر خواهد بود.

این همان کاری است که معمولاً در بازارهای بیمه

ما در این بخش برای بحث انتخاب کرده‌ایم، تمرکز روی اتحادیه‌ای از بیمه‌گران متحد اروپا و یا بیمه‌گر آخر می‌باشد. در واقع شگفت‌آور است که چگونه در دنیا این امکان هنوز می‌تواند وجود داشته باشد که یک شرکت به تنهایی با سرمایه صاحبانش، کارکنانش، مشتریان و حامیان مستقل در بسیاری از کشورها فعالیت نماید در حالی که در همان زمان بسیاری از شرکتهای بیمه و بیمه‌های اتکایی در کشورهای مختلف فعال می‌باشند؟

بجای داشتن یک ضمانت و پشتوانه دولتی برای هر کشور، ایده‌ای برای توسعه یک صندوق حمایتی اتحادیه اروپا برای ریسک‌های با شدت بالا و تواتر کم می‌تواند وجود داشته باشد.

بنابراین پایین‌تر از مبالغ مالی معین، صندوق از سوی ظرفیتهای خصوصی حمایت می‌شود، بواسطه بیمه‌گران مستقیم یا سیستم صندوق اروپا^۱ و بالاتر از آن میزان بوسیله صندوق بیمه‌گران نهایی اتحادیه اروپا (دولت‌ها، کشورها) حمایت می‌شود.

با یک مثال ساده، نشان می‌دهیم که بیمه‌گران نهایی صندوق بسته به ارتباط بین ریسک و قانون تقسیم ریسک ممکن است بار مالی حوادث فاجعه‌آمیز دولتها را سبک‌تر کنند، صندوق ریسک نه تنها ظرفیت قابل دسترس را افزایش می‌دهد بلکه همچنین ممکن است ریسک موجود برای اعضای صندوق را با کاهش حد بیمه‌پذیری بکاهد.

از این پس حق بیمه را در تجزیه و تحلیل‌های خود

2. Pareto

1. Private Tranc European Pooliny

دقت پیش‌بینی زیان مورد انتظار برای هر فرد افزایش می‌یابد. این افزایش میزان دقت، خطر اعضای صندوق را کاهش می‌دهد در حالی که سطح خطر انباشته (کلی) معادله‌ای از واریانس زیان مورد انتظار می‌باشد. این عامل باعث کاهش سطح خطر می‌شود حتی اگر تواتر مشابه بکار برده شود.

انتگرال گرفتن و یکی کردن خطرات تروریست، خطرات فاجعه آمیز طبیعی و دیگر خطرات با شدت بالا و تواتر پایین که مستقل می‌باشند نیز به عنوان یک راه حل محسوب می‌شود. کنترل ترکیب خطرات در صندوق یک امر مهم و اساسی می‌باشد.

۵- نتیجه‌گیری:

در علم نظری بیمه‌گران قادرند تا برای هر خطری که می‌توانند آن را شناسایی کنند و دارای اطلاعات کافی برای ارزیابی احتمال و میزان زیان بالقوه آن می‌باشند، پوشش ارائه دهند. اگرچه بیمه‌گران ممکن است به خاطر مشکلات اطلاعاتی و ... بخواهند حق بیمه‌ها را با مبلغی متجاوز از زیان مورد انتظار مطالبه کنند، بیمه‌گران ترجیح می‌دهند تا برای برخی از خطرات پوشش‌های فراتر از چارچوب قابلیت بیمه شدن ارائه نکنند. این مسأله حائز اهمیت می‌باشد که بین قابلیت بیمه شدن و بازار بیمه تمایزی قائل شد.

در حالی که قابلیت بیمه شدن تعریف شده و محدود می‌باشد، این نگرانی وجود دارد که میزان محدودیت آن بویژه در زمینه ظرفیت، چه ظرفیت خصوصی یا عمومی، به چه میزان می‌باشد. برای برخی از خطرات با شدت بالا

محلی مثل صندوق پوشش خطرات تروریستی فرانسه (گاریت)^۱ انجام می‌گیرد.

اولین مشخصه صندوق مشترک این است که ظرفیت مورد انتظار برای پوشش خطر هر عضو با افزایش تعداد اعضای صندوق و کاهش تعداد خطرات صندوق کاهش می‌یابد.

در عین حال، زیان مورد انتظار طبق تعریف متغیر می‌باشد همانطور که در یک تحلیل میانگین - واریانس درجه خطر به واریانس بستگی دارد. هرچه واریانس بزرگتر باشد، زیان مورد انتظار کمتر می‌شود و بنابراین ظرفیت کمتری وجود خواهد داشت. بنابراین واریانس در اینجا حائز اهمیت می‌باشد.

واریانس زیان:

واریانس زیان هر عضو با افزایش تعداد اعضا کاهش می‌یابد. این بدان معناست که با تعداد خطرات ثابت، افزایش تعداد اعضای صندوق باعث کاهش ظرفیت مورد نیاز برای پوشش خطر یکسان می‌شود. از طرفی واریانس زیان هر عضو صندوق برای خطرات مستقل، برای هر عضو خارج از صندوق کمتر از یک می‌باشد. این فاصله با افزایش تعداد خطرات بیشتر می‌شود. این قانون اعداد بزرگ است که بر اساس آن احتمال تابع چگالی از زیان متوسط با افزایش رقم نمونه، متمایل به تمرکز در اطراف میانگین می‌باشد. این در واقع بدان معناست که هرچه تعداد خطرات مستقل در صندوق بیشتر می‌شود (با ثابت گرفتن تعداد اعضای صندوق)،

1. GAREAT

و تواتر پائین در بسیاری از کشورها راه‌حل‌های پیشنهادی دولتی وجود دارد. مداخله ایالات متحده آمریکا به عنوان بیمه‌گر، به ایجاد بازار و توسعه مقدار ظرفیت قابل دسترسی در بخش خصوصی کمک می‌کند. این بیمه‌گران صندوق مشترک می‌توانند به عنوان راهی برای سبک کردن بار مالی و افزایش ظرفیت عمل کنند. همچنین ترکیب خطرات مستقل که در چارچوب قابلیت بیمه شدن قرار دارد، مانند خطرات فاجعه‌آمیز طبیعی و خطرات تروریستی، به عنوان یک راه‌حل خواهد بود. با این وجود ایجاد و سازماندهی یک صندوق در سطح اروپا کار پیچیده‌ای می‌باشد و یک چنین برنامه‌ای نشان‌دهنده و در برگیرنده یکسری مزایای مؤثر و مفید خواهد بود.

منبع:

Courbage, C, Liedtke, P.M ,The Geneva Association, 53 route de Malagnou, CH-1208 Geneva, secretariat @ genevaassociation.org.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی